

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sættes til forhandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kaj Hansen) (DKP):

En hed juninat for et år siden skabte man det mest elendige boligforlig, folketinget nogen sinde har set. Efter at der lige efter den anden verdenskrigs afslutning var blevet gennemført en ganske god boliglovgivning, som havde et virkelig socialt sigte, og som fungerede udmærket i nogle år, begyndte man systematisk at nedbryde denne boligpolitik. Hver gang boliglovene var oppe til revision, blev de ændret og blev dårligere og dårligere, og den foreløbige slutsten så vi så med boligforliget for et år siden.

Jeg ved godt, at det har voldt forligspartierne mange vanskeligheder at få udmøntet dette boligforlig bare i nogle lovforslag, som det var muligt både at administrere og prøve på at overbevise befolkningen om skulle være rimelige og retfærdige.

Det lykkedes tilsyneladende i første omgang, da ordførerne for forligspartierne i denne sal og ude over landet dristigt sagde: herre gud, det drejer sig om huslejeforhøjelser på en halv snes procent, mere er der jo ikke tale om. Eller som hr. Gudme sagde det: der er tale om meget beskedne huslejeforhøjelser, i mange tilfælde alt for beskedne.

Jeg vil gerne spørge hr. Gudme, om han fortsat mener, at det er alt for beskedne huslejeforhøjelser, for hvis han fortsat mener det, er der nu en lejlighed til at give udtryk for det. Vi fik her forleden dag en bekræftelse fra skatte- og afgiftsministeren på, at det var korrekt, at han havde bedømt disse huslejeforhøjelser til omkring en halv snes procent. Det vil altså sige, at enten har forligspartierne troet på, at huslejeforhøjelserne ville blive af en størrelsesorden omkring en halv snes procent, eller også har man bevidst vildledt befolkningen, faktisk prøvet på at give den en helt anden opfattelse af dette huslejespørgsmål end det, der er i overensstemmelse med den faktiske virkelighed. Jeg ved godt, at disse argumenter har svært ved at trænge ind i forligspartierne, også fordi de har taget hinanden i ed på, at der ikke må rettes så meget som et kom-

ma, så kan lovgivningen være lige så tåbelig, den end er.

Jeg var forleden dag ude at diskutere disse boliglove, det var bl. a. sammen med et andet medlem af det høje ting, en af forligspartiernes repræsentanter, og han sagde: da man beregnede disse huslejeforhøjelser, lavede man den største fejlberægning i hele folketingets historie. Det var altså den karakteristisk, der kom fra et medlem af forligspartierne, og så er det jo, når selv forligspartierne er kommet til det resultat, at dette er den største fejlberægning i folketingets historie, at man må spørge: hvorfor vil man så ikke erkende det, tage konsekvenserne af det og gøre det, der er nedlagt i det forslag til folketingsbeslutning om midlertidigt huslejestop, som kommunisterne har fremsat, der ganske konkret kun går ud på at sætte disse huslejeforhøjelser ud af kraft og tage hele dette spørgsmål op til behandling igen i oktober måned, når vi mødes igen.

Jeg ved godt, og jeg kan jo se det på ansigterne, at nu regner man med, at man i løbet af nogle timer kan blive fri for at beskæftige sig med det boligforlig mere. Jeg må sige, at det går ikke. Det kommer I til at høre meget mere om også i løbet af sommeren. Hver aften, når I skal til at sove, så kommer I til at tænke på de dér store huslejeforhøjelser. Hver eneste dag I åbner aviserne, så kommer I til at læse om boligtragedier på grund af disse huslejeforhøjelser. Jeres sommerferie bliver noget af et mareridt, hvis I ikke stemmer for det forslag, kommunisterne her har fremsat.

Derfor skal jeg til sidst sige, at jeg vil opfordre til, at man drager konsekvensen såvel af fejlberægninger som af en boliglovgivning, hvori der er indbygget store sociale tragedier, og hvor man faktisk giver huslejerne først kæmpegevinster i form af huslejestigninger og derefter, når huslejestigningerne er gennemført, forhøjede ejendomsværdier, altså en direkte inflationsskabende politik. Det er det, man får, hvis man ikke stemmer for det kommunistiske forslag i første omgang og derefter tager hele boligforliget op til genforhandling i oktober måned.

Wilhjelm (VS):

DKPs beslutningsforslag går jo ganske